

..อยากให้ทุกท่านอ่านค่ะ

คำเตือน !

ผมเชื่อว่า หนังสือเล่มนี้ ดีที่สุดในโลก

คุณจะอ่านหรือไม่ มันเรื่องของ คุณ

...ขออนุญาตนำบทความบางตอนจาก

หนังสือ “หยุดความเลวที่ไล่ล่าคุณ”

ของ พ.อ.(พิเศษ) ทองคำ ศรีโยธิน, สมคิด ลวางกูร

...ตัดเงินเดือน...

- ...ตัดเงินเดือน...
- พอกกราบคุณย่าเสร็จ
- ผมก็หันมาคุยกับอาจารย์
- ถามว่า....อาจารย์กำลังทำอะไรครับ

ให้แม่อีกเดือนละ 300 บาท

- ❑ อาจารย์ตอบว่าผมกำลังตัดรายจ่ายอยู่...คุณ ทองคำ
- ❑ ผมต้องจ่าย..ค่าแม่ครัว..คนขับรถ คนสวน
- ❑ ค่าใช้จ่ายในบ้านและให้แม่อีกเดือนละ 300 บาท ตอนนี้
- ❑ รายได้กับรายจ่ายมันไม่ค่อยสัมพันธ์กันต้องตัดรายจ่ายลงบ้าง

เพราะฉะนั้น เงินเดือน 300 นี้ ตัดได้ครับ

- ผมก็ทำหน้าที่เป็น Advisor บอกว่า
- เงินเดือนที่ให้แม่ 300 นี้ตัดได้ครับ
- อาจารย์หันหน้ามามองผม ...แล้วยิ้ม...
- ทำไมล่ะ?
- ผมบอกว่า อาหาร 3 มื้อ ..อาจารย์ก็จัดให้..เรียบร้อย
- เสื้อผ้า..อาจารย์ก็ซื้อให้ใหม่..ปีละ 3 ชุด ..เรียบร้อย
- เจ็บป่วย ไม่สบาย ..อาจารย์ก็พาหมอมาฉีดยาให้ เรียบร้อย
- เพราะฉะนั้น เงินเดือน 300 นี้ ตัดได้ครับ
- ท่านบอกว่า

“ตัดไม้ได้เด็ดขาด”

- ❑ “ตัดไม้ได้เด็ดขาด”...คุณทองคำ
- ❑ 300 บาทนี้ สำคัญที่สุด
- ❑ สำคัญยังไง?
- ❑ เงิน 300 บาทนี้ เป็นเงินสำหรับ
- ❑ เลี้ยงหัวใจแม่...

โอ...นี่เป็นเงินเลี้ยงหัวใจแม่

- ผมฟังแล้ว...สะอึก
- โอ...นี่เป็นเงินเลี้ยงหัวใจแม่
- พวกเรา เคยได้ยินไหมครับ?
- ผมนึกว่า ให้อาหาร...เสื้อผ้า.. เจ็บป่วยก็เอา หมอมารักษา
 - น่าจะพอแล้ว

เป็นอาหารเลี้ยงหัวใจแม่

- ท่านบอกว่า อาหารกินแล้วก็ไปส้วม
- เสื้อผ้าเก่าแล้ว ก็เป็นผ้าขี้ริ้ว
- หมอรักษา ก็รักษาอาการทางกาย
- สิ่งต่างๆที่เราจัดให้ทั้งหมดนี้เป็นอาหารกาย
- แต่ 300 บาทนี้
- เป็นอาหารเลี้ยงหัวใจแม่

“หัวใจมันแพบ”

- หัวใจต้องการอาหารที่มาหล่อเลี้ยงให้..เอิบอím
...เบิกบาน...เป็นสุข
- คุณทองคำ ลองนึกดู
- คนที่ไม่มีเงินอยู่ในตัวเลยนี้ เป็นยังไง?
- “หัวใจมันแพบ”
- หัวใจมันเหี่ยวเฉา ...เหมือนดอกไม้ยามเย็น

มันเหี่ยวไปจนถึงสิ้นเดือน

- ใครที่เป็นข้าราชการจะรู้
- พอเลยวันที่ 25 ไปแล้วนี่ มันเหี่ยว ๆ ยังไงชอบกล
- ไม่มีเงินค่ารถ ไม่มีเงินค่าอาหาร ไม่มีเงินซื้อข้าวสาร
- มันเหี่ยวไปจนถึงสิ้นเดือน

หัวใจท่านเดียว...

- แม่อยู่กับเรา ก็จริง
- แต่ถ้าแม่ ไม่มีเงินอยู่ในมือนี้
- หัวใจท่านเดียว...**

จิตใจสดชื่น...เบิกบาน...มีความสุข

- พอถึงวันเงินเดือนออก
- ทุกคนหน้าบาน..เหมือนดอกไม้ยามเช้า
- จิตใจสดชื่น...เบิกบาน...มีความสุข**
- รับเงินเดือนมาใหม่ๆ หน้าสดใส
- ส่งกาแฟยังเสียงดังฟังชัด**
- ทุกสิ้นเดือน พอเงินเดือนออก
- ผมเข้าไปกราบแม่**

ผมนำเงินมาบูชาพระคุณแม่ 300 บาทครับ

- บอกแม่ว่า วันนี้เงินเดือนออกครับ
- ผมนำเงินมาบูชา**พระคุณ**แม่ **300** บาทครับ
- เอาเงิน 300 บาทใส่มือแม่
- แม่ก็ให้ศีล ให้พร
- ยกหมอนขึ้น เอาเงินวาง แล้ววางหมอนทับ
- มีความสุข

เดือนละ 300

- เดือนละ 300
- สามสี่เดือน ก็เป็นพันใช้ไหมครับ
- แล้วเงินนี้สำคัญยังไง
- เลี้ยงหัวใจแม่อย่างไร?

... คุณย่าให้...

... คุณย่าให้...

ท่านเล่าต่อว่าตอนนั้น

ท่านมีลูก 2 คน

เป็นผู้หญิงทั้งคู่กำลังท้องคนที่ 3

วันหนึ่ง ก็พาเมียไปโรงพยาบาล

แม่ถามว่า คลอดหรือยัง?

ยังครับแม่

ผู้ขายครับ

- วันต่อมาถามอีก คลอดหรือยัง
- คลอดแล้วครับแม่
- ผู้หญิงหรือผู้ชาย?
- ผู้ชายครับ
- โอ้ย...แม่ดีใจจังเลย
- ได้หลานไว้สืบสกุล

แต่ก่อนทองคำบาทละ 400

- แต่ก่อนทองคำบาทละ 400
- อาจารย์รีบไปซื้อทองมาให้
- วันรุ่งขึ้นแม่เขาอุ้มลูกขึ้นมาหาย่า

คนที่ใหญ่ที่สุดในบ้านคือคุณย่า

ย่ากอดหลานชาย...

สวมสายสร้อยให้เป่าหัวให้เสร็จ

พอเด็กคนนี้โต พุดได้

มีคนถามว่าสายสร้อยนี้ใครซื้อให้

คุณย่าซื้อให้

ชี้มือไปที่คนตาบอด

คนที่ใหญ่ที่สุดในบ้านคือคุณย่า

- ไม่ใช้พ่อแม่
- เพราะเงิน 300 บาทนี้
- เสกให้คนตาบอดขลัง
- ถ้าคุณย่าไม่มีเงิน
- จะรับขวัญหลานได้อย่างไร ?
- เห็นไหมครับ ?

คนนี้เป็นใคร

- ไม่ใช่ว่า.. พ่อโตขึ้น..
- มีคนถามว่า..
- **คนนี้เป็นใคร..** บอกว่า ...
- ยายแก่ตาบอดนี้.. มาอาศัยพ่อแม่ฉันอยู่..

ทำให้คนแก่ตาบอด กลายเป็นเทพเจ้า

- ❑ เห็นหรือยังคุณทองคำ
- ❑ เงินเดือนๆ ละ 300 บาทนี้
- ❑ ทำให้คนแก่ตาบอด กลายเป็นเทพเจ้า
- ❑ ..สร้อยนี้ คุณย่าให้...

...เงินเดือนมีฤทธิ์...

- ❑ **วันดีคืนดีนะ คุณทองคำ**
- ❑ **แม่ครัว ล้างชามเสร็จ**
- ❑ **คุณย่าก็บอกให้มานวดขาให้**
- ❑ **แม่ครัวหน้ามุ่มย ทำงานเหนื่อยจะตายยังต้องมานวดให้อีก นั่งขยำ ๆ หน้าคว่ำ**
- ❑ **พอนวดเสร็จคุณย่าหยิบเงินให้ 30 บาท**
- ❑ **แม่ครัวยิ้มหน้าบาน**
- ❑ **ยกมือไหว้ขอบคุณค่ะ**

วันนี้वाद...อีกไหมคะ..คุณย่า

- วันรุ่งขึ้นพอล้างจานเสร็จรีบวิ่งมานั่งใกล้ๆ
- วันนี้वाद...อีกไหมคะ..คุณย่า
- เห็นไหมเงินเดือน300 บาท
- ที่เราให้แม่เรานี่ มันมีฤทธิ์
- มีคน.. มากมือไหว้
- มีคน มาปรนนิบัติ
- มีคน มาवादให้

- ถ้าไม่มีเงินเดือนๆ ละ300 บาทนี้
- แม่เราจะมีฤทธิ์ได้อย่างไร

พระมาเรียโร จะสร้างโบสถ์

- ...ฉันได้ไปสวรรค์...
- วันหนึ่ง พระมาเรียโร จะสร้างโบสถ์
- อาจารย์นิมนต์พระเข้ามาแล้วชี้มือ ...
- บอกมรรคทายก..ว่า..
- โนนไปเรียโรกับคุณย่าโนน

นิพพานปัจฉโยโหนตุ

- ❑ มรรคทายกบรรยายว่าจะสร้างโบสถ์...กว้างเท่าไหน.. ยาวเท่านี้ สูงเท่าไร...สวยงามยิ่ง...ราคาเท่าไร...
- ❑ คุณย้ายกหมอนขึ้น นับเงินมา 500 พนมมือ
- ❑ อธิษฐานขอให้ศาสนาของพระองค์ยืนยงไปอีก 5 พันปี
นิพพานปัจฉโยโหนตุ
- ❑ ทำบุญ...สร้างโบสถ์ไว้เป็นมิ่งขวัญในพระศาสนา

เป็นบันไดพาแม่ไปสวรรค์

- ❑ ตกลงเงินเดือน ๓๐๐ ที่เราให้
- ❑ เป็นบันไดพาแม่ไปสวรรค์
- ❑ “นี่ถ้าแม่ไม่มีเงินในมือ แม่จะได้ทำบุญไหม”

...คุณยายตากผ้า...

- ❑ พอพระให้พรเสร็จก็เดินผ่านไปบ้านถัดไป
- ❑ ยายแก่บ้านโน้น กำลังเก็บผ้าอยู่หลังบ้าน
- ❑ มรรคทายก ตะโกนข้ามรั้ว
- ❑ ทำบุญสร้างโบสถ์ใหม่ คุณยาย
- ❑ สร้างที่วัดนครนายก

เดี๋ยวลูกสักครู่ วกกลับมาใหม่ได้ไหมล่ะ

- นี่... หลวงพ่อมาด้วย มาบอกบุญเองเลย
- เดี๋ยวลูกสักครู่ วกกลับมาใหม่ได้ไหมล่ะ
- ยายไม่มีเงินหรอก
- ยายอาศัยลูกสาวเขาอยู่
- เดียวเพื่อลูกสาวเขากลับมาทัน
- จะขอเงินเขาทำบุญ

เอาไว้คอยเก็บผ้า

- ❑ ยายแก่คนนี้ ไม่มีเงิน
- ❑ เพราะลูก เอามาเลี้ยงแปะๆ แมะๆ ไว้ข้างรั้วบ้าน
- ❑ เอาไว้คอยเก็บผ้า

“หยุดความเลวที่ได้ล่าคุณ”